

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 33T/26/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124010518
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Hanzlík Šuleková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2025:4124010518.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

- 11 - 33T/26/2024

Okresný súd Nitra, samosudkyňou JUDr. Luciou Hanzlík Šulekovou, v trestnej veci obžalovaného A. A. pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 07.05.2025, takto

r o z h o d o l :

- 2 - 33T/26/2024

r o z h o d o l :

obžalovaný:

A. A., narodený XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C.,

prechodne bez prihlásenia Košúty 2,

s a u z n á v a z a v i n n é h o, ž e :

dňa 16.05.2023 v čase po 05.00 hodine v obci D. na E. ulici pred rodinným domom č. XXX/XXX dvakrát udrel čelom do oblasti pravého zadného okna batožinového priestoru o rozmeroch 41 cm x 34 cm na tam odparkovanom služobnom motorovom vozidle Policajného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky značky Volkswagen Golf s EČ: F. XXXXX, následkom čoho ho v jeho ľavej hornej časti rozbil, pričom v mieste rozbitia okna spôsobil aj preliačinu na karosérii vozidla o dĺžke 10 cm, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Pribinova 2, IČO: 00 151 866 škodu vo výške 1.306,86 Eur,

t e d a :

poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

t ý m s p á c h a l :

prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona v znení zákona č. 23/2025 Z. z. (ďalej len „Trestný zákon“).

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona a s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 42 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd **z r u š u j e** výrok o treste uloženom obžalovanému Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. OT/110/2023, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 18.05.2023 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.05.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, spôsobenú škodu vo výške 1.206,86- Eur.

o d ō v o d n e n i e :

- 9 - 33T/26/2024

O d ō v o d n e n i e

Na základe obžaloby Okresného prokurátora Nitra sp. zn. 1 Pv 245/23/4403, podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 08.04.2024 prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému A. A. a na hlavnom pojednávaní v dňoch 22.11.2024, 29.01.2025 a 07.05.2025 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, splnomocnenej zástupkyne poškodeného G. A. A. H., svedkov H. H., I. A., A. J. a I. A. D., prečítaním znaleckého posudku a listín zo súdneho spisu a pripojených súdnych spisov.

Obžalovaný A. A. na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2024 odmietol vypovedať a súd postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o výsluchu obžalovaného z prípravného konania zo dňa 08.03.2024, kedy po zákonomnom poučení k veci uviedol, že niekedy v polovici mája 2023 vo večerných hodinách popíjal s kamarátom G. H., s ktorým približne o 23:00 hod. išli na osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Golf čiernej farby s dunajskostredskou ŠPZ do obce Lužianky. Išli tam za kamarátkou obžalovaného, nevedel sa s ňou telefonicky spojiť a začal popíjať alkohol, ktorý si doniesol zo sebou. Z pozemku nejakého rodinného domu odcudzil bicykel, prišla hliadka polície, začala riešiť tú krádež, najskôr sa k nej obžalovaný nechcel priznať, bol z toho frustrovaný a tak od nervov hlavou udrel dvakrát do zadného okna na policajnom aute, ktoré sa rozbilo.

Svedkyňa G. A. A. H., splnomocnená zástupkyňa poškodeného Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky na hlavnom pojednávaní 22.11.2024 po zákonomnom poučení uviedla, že na uvedenom osobnom motorovom vozidle bolo rozbité okno v ľavej časti zadného okna a zároveň tam bola aj preliačenina. Následne bola poškodenému automobilovými opravovňami MV SR vystavená faktúra na sumu 1.306, 86,- Eur, čo je skutočná škoda.

Svedkyňa H. H. na hlavnom pojednávaní dňa 29.01.2025 po zákonomnom poučení uviedla, že si z toho dňa nič poriadne nepamätá. Vtedy bola s kamarátkou K., obžalovaným a ešte jedným pánom, ktorému patrilo auto. Sedela v pokazenom aute a obžalovaný bol pod vplyvom alkoholických nápojov. Potom prišli policajti, hľadali ukradnutý bicykel, obžalovaný sa s nimi dlho rozprával a zobrali ho na policajnú stanicu. Mohlo byť tak 6 hodín ráno.

Postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedkyne z prípravného konania zo dňa 01.02.2024, kedy svedkyňa vypovedala, že v čase medzi 4 až 5 hodinou prišiel obžalovaný k autu na modrom bicykli, zobudil ju a G. H.. Potom prišli policajti, pýtali sa či nevideli niekoho na modrom bicykli, obžalovaný vystúpil z auta a rozprával sa s policajtmí pri ich policajnom aute. Svedkyňa cez spätné zrkadlo videla, že obžalovaný niečo rozprával, rozhadzoval rukami a potom sa otočil čelom k policajnému autu a dal dve hlavičky na to auto, niekde pri kufor na pravej strane a potom krvácal.

K prečítanej výpovedi svedkyňa uviedla, že ona obžalovaného nevidela, videl ho G. H.. Ona obžalovaného videla ležať na zemi a potom na policajnej stanici. To, čo vypovedala pred vyšetrovateľom nie je pravda, nevidela to konkrétne.

Svedok I. A. na hlavnom pojednávaní dňa 29.01.2025 po zákonomnom poučení uviedol, že v tom čase bol príslušníkom Policajného zboru, a s kolegom D. boli vyslaní do Lužianok na preverenie krádeže bicykla. Po príchode na miesto sa tam pohyboval obžalovaný, ktorého stotožnili z kamerových záznamov a zistili, že odcudzil predmetný bicykel. Obžalovaný mal v ruke fľašu vodky a pôsobil pod vplyvom alkoholu. Vyťažovali ho ku skutku, priznal sa a spolupracoval. Na mieste čakali na príchod povereného príslušníka Policajného zboru pána J.. Po príchode pán J. obžalovaného ďalej vyťažoval ku skutku. Následne sa obžalovaný otočil a hlavou dvakrát udrel do osobného motorového vozidla, do pravého zadného okna. Svedok s kolegom D. sa snažili zabrániť ďalšiemu konaniu obžalovaného, ktorý keď padol na zem tak aj tam sa snažil udierať čelom o zem. Obžalovaný mal tržnú ranu na hlave, svedok mu ju ošetril, poskytol mu prvú pomoc a privolali RZP.

Svedok A. J. na hlavnom pojednávaní dňa 29.01.2025 po zákonom poučení k veci uviedol, že si z časti pamätá, že prišiel na miesto v tom čase ako vyšetrovateľ, hliadka už vyťažovala na mieste obžalovaného ku krádeži bicykla. Obžalovaný rozbil hlavou okno na služobnom aute a následne prišla sanitka.

Postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedka z prípravného konania zo dňa 19.02.2024, kedy svedok vypovedal, že v máji 2023 bol vyslaný operačným dôstojníkom do Lužianok z dôvodu, že tam malo dôjsť ku krádeži bicykla. Na mieste bola policajná hliadka s obžalovaným a stáli pri policajnom aute. Svedok začal obžalovaného vyťažovať ku krádeži bicykla. Obžalovaný bol nervózny, na otázky svedka nechcel odpovedať, prudko sa otočil a dvakrát hlavou – čelom udrel do pravého zadného okna batožinového priestoru na služobnom motorovom vozidle a urobil tak prasklinu v ľavom hornom rohu.

K prečítanej výpovedi svedok uviedol, že to čo vypovedal dňa 19.02.2024 sa zakladá na pravde.

Svedok I. A. D. na hlavnom pojednávaní dňa 07.05.2025 po zákonom poučení uviedol, že v máji 2023 po 5 hodine rannej ich s kolegom A. operačný dôstojník vyslal na preverenie krádeže bicykla do Lužianok na Radošinskú ulicu. Po príchode na mieste spozorovali osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf čiernej farby, galantská značka. Pribehol k nim obžalovaný a pýtal od ich štartovacie káble. Svedok vyťažoval obžalovaného. Následne prišiel poverený príslušník pán J. a začal pokladať otázky obžalovanému. Obžalovaný znervóznel, otočil sa a dal dve rany hlavou do zadného skla osobného motorového vozidla. Bolo to prekvapivé a rýchle. Obžalovaný, aj napriek výzvu chcel pokračovať ďalej, položili ho na zem, dali mu putá, poskytli mu prvú pomoc a zavolali RZP. Do príchodu RZP bol svedok pri obžalovanom, nakoľko robil ešte také mimiky, aby si ďalej neublížil. Na vozidle bolo vidno prasknuté sklo a vyhnutý stĺpik medzi oknami.

Postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedka z prípravného konania zo dňa 02.02.2024 (piata strana zápisnice, piaty odsek, prvá a druhá veta), pričom svedok k rozporom uviedol, že skutok sa stal v deň 16.05.2023 a stal sa oproti domu na L. E. XX, D..

Postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru č. PPZ-KEU-KE-EXP-2023/1415 zo dňa 09.08.2023, vypracovaný na základe Uznesenia ČVS: ORP-585/LU-NR-2023 zo dňa 31.05.2023, z ktorého záverov súd zistil, že vo veci prečinu poškodzovania cudzej veci v obci D. F. E. L. XXX/XXX dňa 16.05.2023 boli znalcovi predložené na skúmanie: 1. Biologická stopa č. 1 – ster DNA z rozbitého okna (stopa č.) a 2. Biologická stopa č. 2 – ster DNA z kvapiek červenej tekutiny (stopa č. 2). Z výsledkom DNA analýzy vyplynulo, že rovnaký profil DNA zistený z biologického materiálu zaisteného zo stôp č. 1 a 2 pochádza od jednej a tej istej osoby mužského pohlavia a je vhodný na individuálnu identifikáciu. DNA profil zistený z biologického materiálu zaisteného z uvedených stôp bol vložený a porovnaný v národnej databáze DNA profilom, pričom bola zistená zhoda s profilom porovnávej vzorky bunkálneho výteru označenej ako „A. A., C. XXX“.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal na vec sa vzťahujúce listinné dôkazy.

Z Faktúry č. 231012565 zo dňa 21.06.2023 vyplynulo, že poškodenému bola na základe objednávky č. 2300038559 vystavená faktúra za prácu a materiál spoločnosťou Automobilové opravovne Ministerstva vnútra SR na sumu 1.306,86- Eur.

Z Osvedčenia o evidencii čast' I. súd zistil, že držiteľom osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Golf, EVČ: F. XXXXX je Ministerstvo vnútra SR - Krajské riaditeľstvo PZ Nitra.

Zo Zápisnice o obhliadke miesta činu zo dňa 16.05.2023 vyplynulo, že v uvedený deň v čase od 10:30 hod. do 11:15 hod. bola vykonaná obhliadka miesta činu na adrese obec D., E. L. M. XXX/XXX, v rámci ktorej boli na osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Golf, EVČ: F. XXX N. zaistené dve biologické stopy, a to ster DNA z rozbitého skla na batožinovom priestore vozidla na jeho pravej strane (stopa č. 1) a ster DNA z červených kvapiek na zemi pri vozidle nachádzajúcich sa na zemi asi 50 dm od vozidla (stopa č. 2).

Z Výpisu z účtu pohľadávky vyplynulo, že obžalovaný dňa 23.12.2024 uhradil poškodenému sumu 100,- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 0T/110/2023 súd zistil, že Okresný súd Nitra vydal dňa 18.05.2023 trestný rozkaz, ktorým bol obžalovaný uznaným vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 18.05.2023 a nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť toho istého dňa. Z pripojeného spisu zároveň vyplynul, že obžalovaný dokonal skutok dňa 16.05.2023 a obvinenie mu bolo vznesené dňa 17.05.2023. Obžalovaný vykonal trest dňa 24.12.2023.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/74/2021 súd zistil, že Okresný súd Nitra Rozsudkom zo dňa 09.11.2021, právoplatným toho istého dňa, uznal obžalovaného vinným z prečinu neoprávnenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a nakladanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona a upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože považoval nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, uložený obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 1T/1/2021 zo dňa 13.01.2021, doručeným dňa 18.01.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.03.2021 a nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/14/2021 zo dňa 17.03.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa za dostatočné na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Z odpisu registra trestov obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 16 krát súdne trestaný za majetkovú, násilnú a drogovú trestnú činnosť spáchanú nielen na území Slovenskej republiky, ale aj v zahraničí. Obžalovanému bolo celkovo 6 krát uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaného vyplynulo, že bol opakovane postihovaný za páchanie priestupkov, celkovo 6 krát. V štyroch prípadoch sa jednalo o dopravné priestupky, za ktoré boli obžalovanému uložené pokuty od 20,- Eur do 50,- Eur. V jednom prípade sa obžalovaný dopustil priestupku proti majetku, za ktorý bol postihnutý pokutou vo výške 30,- Eur. V poslednom prípade sa jednalo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, kedy obžalovanému bola uložená pokuta vo výške 30,- Eur.

K osobným pomerom obžalovaného boli na hlavnom pojednávaní prečítané zabezpečené listinné dôkazy.

Zo Správy o povesti Obce Košúty zo dňa 08.07.2024 vyplynulo, že od 02.07.2017 má v obci pobyt bez súpisného čísla. Komisiou verejného poriadku riešený nebol. Zo Správy o povesti Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Galante zo dňa 11.03.2025 súd zistil, že obžalovaný sa zdržiava na adrese Košúty 2 u svojej matky. Povest' obžalovaného v mieste bydliska je zlá, viackrát bol v minulosti pristihnutý pri páchaní priestupkov a trestného činu. Obžalovaný sa sýka so závadovými osobami.

Z výsledkov celého vykonaného dokazovania, bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a mal tak za preukázané, že žalovaný skutok sa stal a naplnil znaky prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, keď obžalovaný poškodil cudziu vec (služobné motorové vozidlo Ministerstva vnútra SR – Krajského riaditeľstva Policajného zboru Nitra) a spôsobil tak malú škodu (vo výške 1.306,86- Eur). Podľa § 2 odsek 1 Trestného zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný a ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Zverejením Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 3/2024 z 3. júla 2024 vo veci vyslovenia nesúladu ustanovenia čl. I bodu 198 v časti týkajúcej sa § 438k ods. 1 a ods. 5, čl. II bodu 134 v časti týkajúcej sa § 567t ods. 4, čl. XVII bodu 7 a čl. II bodu 4 v časti slov „a 6“, bodu 38 v časti slov „alebo keď sa použije v prospech obvineného podľa odseku 6“ a bodu 39, zákona č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, nadobudol dňom 06.08.2024 účinnosť zákon č. 40/2024, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon.

Keďže obvinenému bol ukladaný trest súhrnný (§ 42 odsek 1 Trestného zákona) a základná sadzba trestu odňatia slobody až na dva roky v prípade použitia prísnejšej trestnej sadzby v súlade s § 41 odsek 1 Trestného zákona zostala nezmenená, súd uviedol, že priaznivosť zákona je potrebné posudzovať nie len v rámci jeho jednotlivých ustanovení, ale znenia Trestného zákona ako celku. Súd poukázal na novelizáciou vypustený pôvodný odsek 3 §-u 38 Trestného zákona, v zmysle ktorého pri prevahe priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, čo by v prejednávacom prípade znamenalo, že by obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody v rámci upravenej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov až 2 roky.

V súlade s vyššie citovaným ustanovením § 2 odseku 1 Trestného zákona a s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti tak súd dospel k záveru, že sa jedná jednoznačne o úpravu pre obžalovaného

priaznivejšiu, a aplikoval na prejednávajúcu vec Trestný zákon v znení účinnom v čase vyhlásenia rozsudku.

Súd však na základe vykonaných dôkazov upravil opis priebehu skutku uvedený v podanej obžalobe tak, aby tento lepšie zodpovedal preukázanému priebehu (§ 163 odsek 3 Trestného poriadku) a zároveň, aby totožnosť skutku zostala zachovaná (§ 278 odsek 1 Trestného poriadku). Súd pri posudzovaní totožnosti skutku vychádzal z judikovaných rozhodnutí iných súdov, v zmysle ktorých podstatu skutku tvorí konanie páchatel'a a následok týmto konaním spôsobený, ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Teória ani prax teda nechápe totožnosť skutku len ako úplnú zhodu medzi skutkovými okolnosťami uvedenými v obžalobe a výrokom rozsudku súdu. Stačí zhoda medzi podstatnými skutkovými okolnosťami. Súd totiž musí prihliadať na tie zmeny skutkového deja, ku ktorým došlo v rámci dokazovania. Súdna prax teda pripúšťa odchýlky od skutkového stavu uvedeného v obžalobe či už tak, že sa k nemu pripoja nové skutočnosti (v obžalobe neuvedené) alebo sa vynechajú niektoré skutočnosti v obžalobe uvedené, ak sa ukázali nesprávne alebo sa skutočnosti určitým spôsobom len modifikujú, pokiaľ sa tým nemení priamo podstata skutku (rozh. NS SR č. 1TdoV 19/2011 – ZSP č. 7/2012).

Súd teda upravil čas spáchania skutku tak, ako vyplynul z výpovede svedka I. A. D. a vypustením okolností, ktoré nie sú relevantné pre naplnenie skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci.

Prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto zničí, poškodí, urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Poškodením sa rozumie trvalé zníženie hodnoty veci alebo dočasné v takej miere, že poškodená časť veci alebo vec naďalej nie je schopná plniť niektoré svoje funkcie, resp. môže ich plniť len po úprave alebo oprave. K poškodeniu taktiež môže dôjsť v dôsledku aktívneho konania (komisívne konanie) páchatel'a alebo v dôsledku jeho opomenutia (omisívne konanie). Pre trestnosť činu sa vyžaduje, aby páchatel' trestného činu spôsobil svojim konaním aspoň malú škodu. Objektom tohto trestného činu je vlastnícke právo. Chránená je nielen neporušiteľnosť veci, ale i jej použiteľnosť. Ochrana požíva nielen vlastník, ale taktiež oprávnený držiteľ. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel, pričom nie je rozhodujúce, či sa jedná o úmysel priamy alebo nepriamy.

Čo sa týka právnej kvalifikácie daného skutku, súd sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, nakoľko v konaní nebol dokázaný špecifický úmysel obžalovaného pôsobiť na právomoc verejného činiteľa.

Prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto použije násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa. Za násilie, ktorým sa pôsobí na výkon právomoci verejného činiteľa možno považovať taký spôsob konania páchatel'a, ktorý používa násilie voči telesnej integrite verejného činiteľa, inej osoby alebo voči veci verejného činiteľa alebo inej osoby v špecifickom úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa. O pôsobenie na výkon právomoci verejného činiteľa pôjde teda vtedy, keď cieľom páchatel'a je donútenie verejného činiteľa, aby svoju právomoc vôbec nevykonal alebo ju vykonal inak, ako je ustanovené v zákone. Objektom tohto trestného činu je záujem spoločnosti na riadnom, nerušenom a zákonnom výkone právomoci verejného činiteľa ako individuálne určenej osoby, ktorá má zverenú právomoc.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo (výpoveď obžalovaného z prípravného konania a svedkov H., A., J. a D.), že obžalovaný bol pri zásahu príslušníkov Policajného zboru nervózny a údery hlavou do služobného auta boli prekvapivé a rýchle. Súd v tomto smere poukázal aj na výpoveď svedka A., ktorý uviedol, že obžalovaný sa snažil udierať hlavou aj o zem z čoho jednoznačne vyplýva, že obžalovaný nekonal v špecifickom úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, ale naopak len prejavoval svoju frustráciu nad vzniknutou situáciou na von.

Pre úplnosť súd dodal, že uvedený skutok nebolo možné kvalifikovať ani ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, keďže nebol v konaní preukázaný špecifický úmysel obžalovaného pôsobiť pre výkon právomoci verejného činiteľa, nakoľko obžalovaný nepoužil toto násilie na vec verejného činiteľa ako prostriedok odplaty za už vykonanú právomoc verejného činiteľa. Súd tak kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona.

Spáchanie žalovaného skutku mal súd spoľahlivo preukázané z výpovedí obžalovaného a svedkov A., J. a D., ktorí zhodne uviedli, že boli na miesto vyslaní preveriť podozrenie zo spáchania krádeže bicykla, kde začali obžalovaného k danému skutku vyťažovať, pričom obžalovaný znervóznel a prekvapivo a rýchlo sa otočil a dvakrát udrel hlavou do odparkovaného osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Golf čiernej farby, EVČ: F. XXX N., na ktorom spôsobil celkovú škodu rozbitím okna a preliačeninou na karosérii v ľavej hornej časti, čím tak spôsobil celkovú škodu vo výške 1.306-86-

Eur. Spáchanie žalovaného skutku vyplynulo aj z výpovede svedkyne H., ktorá uviedla, že videla ako sa obžalovaný otočil čelom k policajnému autu a dal dve hlavičky na to auto, niekde pri kufor, prečítaného znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru, v zmysle ktorého z biologických stôp zaistených na mieste činu bola vykonaná úspešná analýza DNA, pričom porovnaním v národnej databáze DNA profilom, pričom bola zistená zhoda s profilom porovnávacej vzorky bunkálneho výteru z označenej ako „A. A., C. XXX a v neposlednom rade aj zo zápisnice o obhliadke miesta činu zo dňa 16.05.2023, kedy boli zaistené predmetné biologické stopy.

Výpoveď svedkyne H. H., ktorá na hlavnom pojednávaní najprv uviedla, že si na skutok nepamätá, ale následne razantne poprela skutočnosti uvádzané pri jej výsluchu v prípravnom konaní, konkrétne že nevidela cez spätné zrkadlo ako obžalovaný udrhel hlavou do služobného auta súd vyhodnotil ako nehodnovernú a považoval ju len za snahu neublížiť obžalovanému.

Obžalovaný tak ako trestne zodpovedný subjekt úmyselne poškodil cudziu vec (osobné motorové vozidlo poškodeného), pričom úmysel a zámer bol jednoznačne preukázaný vykonaným dokazovaním, kedy obžalovaný sám uviedol, že bol z preverovania krádeže tak frustrovaný, že od nervov hlavou udrhel dvakrát do zadného okna na policajnom aute, ktoré sa rozbilo.

Obligatórny znak subjektívnej stránky trestného činu - zavinenie obžalovaného súd vyhodnotil ako úmysel nepriamy podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona, kedy obžalovaný vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, tzn. záujem spoločnosti na ochrane vlastníckeho práva, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný, pričom ani vôľová ani vedomostná zložka neboli u obžalovaného zoslabené. Vzhľadom na uvedené súd vyhodnotil obhajobu obžalovaného ako nehodnovernú.

Súd pri posudzovaní protiprávnosti konania obžalovaného vzal do úvahy všetky zabezpečené dôkazy aj skutočnosti, ktoré odzneli na hlavnom pojednávaní. Pri posúdení materiálneho znaku podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona súd hodnotil intenzitu útoku, priebeh útoku, okolnosti, za akých došlo k útoku, morálnu ujmu, následky, osobu útočníka ako aj osobu napadnutú (R 4/1976). Z hľadiska posúdenia použitia materiálneho korektívu súd obligatórne, vyhodnocoval závažnosť žalovaného trestného činu s prihliadnutím na uvedené kritéria. Po komplexnom vyhodnotení týchto kritérií súd neaplikoval na konanie obžalovaného materiálny korektív (§ 10 odsek 2 Trestného zákona) a s ohľadom na osobu obžalovaného, ktorý je recidivistom a na rozsah trestnej činnosti ustálil, že závažnosť konania obžalovaného bola vyššia ako nepatrná, teda že z hľadiska závažnosti išlo o trestný čin.

Z vyššie uvedeného mal súd za preukázané, že obžalovaný naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, preto ho súd uznal za vinných skutkovo a právne tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 33a, § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, správanie obžalovaného po spáchaní trestného činu, úsilie o náhradu škody, odstránenie škodlivého následku trestného činu a úsilie o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Ďalším základným pravidlom pri ukladaní trestu je ustanovenie § 34 odsek 3 Trestného poriadku, v zmysle ktorého má trest postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Zásada proporcionálnosti trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu.

V kontexte vyššie uvedených zásad ukladania trestov súd u obžalovaného prihliadol na nasledujúce priťažujúce okolnosti:

Podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, keďže spáchal prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona (OT/110/2023).

Súd prihliadol u obžalovaného aj na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, keďže obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (oboznámený spis Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 1T/74/2021).

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Uložiť súhrnný trest možno iba v prípade spáchania viacerých trestných činov, z ktorých sa všetky stali skôr, než bol za ktorýkoľvek z nich vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa sa rozumie prvý odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin. Rovnakú povahu ako odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa má i trestný rozkaz. Účinky odsudzujúceho rozsudku v zmysle tohto ustanovenia však nastávajú až doručením trestného rozkazu. Uvedený rozsudok musí byť právoplatný.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. OT/110/2023 bolo zistené, že trestným rozkazom zo dňa 18.05.2023, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 18.05.2023, právoplatným dňa 18.05.2023, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Uvedený trestný čin obžalovaný spáchal dňa 16.05.2023 a Uznesenie o vznesení obvinenia mu bolo doručené dňa 17.05.2023.

V trestnej veci vedenej pod sp. zn. 33T/26/2024 obžalovaný spáchal poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona dňa 16.05.2023.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku obžalovaný spáchal skôr (16.05.2023) ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, a to Trestný rozkaz Okresného súdu Nitra, sp. zn.: OT/110/2023, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 18.05.2023.

Súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rámci základnej trestnej sadzby až na dva roky upravenej v ustanovení § 245 odsek 1 Trestného zákona.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal z ustanovenia § 42 odsek 2, druhá veta Trestného zákona, v zmysle ktorého súhrnný trest nemôže byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (nepodmienečný trest vo výmere 2 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia) a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, teda v polovici zákonom upravenej trestnej sadzby, zdôrazniac, že obžalovaný je špeciálnym recidivistom a opakovane sa dopúšťa trestnej činnosti, a to najmä majetkového charakteru. V zmysle Odpisu registra trestov bol obžalovaný celkovo 16 krát súdne postihovaný, z toho v 13tich prípadoch sa jednalo o majetkovú trestnú činnosť. Obžalovaného tak od páchania trestnej činnosti neodradili ani predchádzajúcich šesť nepodmienečných trestov odňatia slobody a jeden podmienený trest odňatia slobody, čo oprávňovalo súd uzavrieť, že jednoznačne na neho nemali prevýchovný vplyv. Zároveň pri ukladaní trestu prihliadol súd aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného pri absencii poľahčujúcich okolností prevažovali okolnosti priťažujúce a súd ich zároveň vyhodnotil ako priťažujúce okolnosti závažné, pretože obžalovaný spáchal viac trestných činov a zároveň bol už za trestný čin v minulosti odsúdený.

Pri rozhodovaní o spôsobe výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody z hľadiska vonkajšej diferenciacie súd dospel k záveru, že náprava obžalovaného bude najlepšie zaručená v strednom stupni stráženia, do ktorého z dôvodu, že bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, má byť v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obligatórne zaradený.

Zástupca poškodeného Ministerstvo vnútra SR si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody za poškodenie služobného vozidla, výška nároku bola v konaní pred súdom predloženými listinnými dôkazmi preukázaná a preto súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Ministerstvo

vnútra Slovenskej republiky spôsobenú škodu vo výške 1.206,86- Eur, nakoľko časť spôsobenej škody vo výške 100,- Eur obžalovaný poškodenému dňa 23.12.2024 uhradil.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

- 2 - 33T/26/2024

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.